

หัตถศิลป์ไม้แกะสลักอวีเจียง: การจัดการวัฒนธรรมเพื่อสืบทอด
และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอุตสาหกรรม
**Yujiang Wood Carving: Culture and Industrial
Tourism Management**

Ji Zhou,

ภวษา เรืองชีวิน และ ศุภรา อรุณศรีมรกต

มหาวิทยาลัยบูรพา

Ji Zhou,

Puvasa Ruangchewin and Supara Aroonsrimorakot

Burapha University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: supara@go.buu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ข้อได้แก่ 1. ศึกษาทรัพยากรทางวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมของไม้แกะสลักอวีเจียง 2. วิเคราะห์รูปแบบการพัฒนาเชิงบูรณาการระหว่างการจัดการทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงอุตสาหกรรมไม้แกะสลักอวีเจียง และนำเสนอในโครงการเชิงปฏิบัติ 3. สร้างแผนการจัดการทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวในการส่งเสริมกิจกรรมทางวัฒนธรรมและการพัฒนาอุตสาหกรรมไม้แกะสลักอวีเจียง วิธีการวิจัยในบทความนี้ประกอบด้วย วิธีการวิจัยทางเอกสาร วิธีการวิจัยภาคสนาม และวิธีการจัดการแบบสหวิทยาการ โดยได้รวบรวมและทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก และดำเนินการสำรวจภาคสนามในพื้นที่อวีเจียง ซึ่งได้ทำการศึกษาในหลายแง่มุม เช่น ทรัพยากรทางวัฒนธรรมและอุตสาหกรรม การจัดการการท่องเที่ยว การสร้างแพลตฟอร์มและการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว เป็นต้น โดยมีเครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการประเมินความเที่ยงตรงของเครื่องมือและมีค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00 โดยมีระดับความเชื่อมั่นที่ 0.955 ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้ค่าร้อยละ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบหลักและการวิเคราะห์เนื้อหา จากวัตถุประสงค์การวิจัย สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ 1. ได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเชิงลึกเกี่ยวกับวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญาพื้นบ้าน ศิลปะหัตถกรรมและสุนทรียภาพของไม้แกะสลักอวีเจียง เพื่อนำเสนอทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมดั้งเดิม 2. ได้ดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์ในรูปแบบการพัฒนาอุตสาหกรรม ประเภทของผลิตภัณฑ์ และประสบการณ์ของผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์ โดยมุ่งเน้นที่ลักษณะเด่นของทรัพยากรอุตสาหกรรมของไม้แกะสลักอวีเจียง เพื่อเปลี่ยนเป็นทรัพยากรการ

* วันที่รับบทความ : 23 พฤษภาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 17 มิถุนายน 2567; วันที่รับบทความ : 25 มิถุนายน 2567

ท่องเที่ยวเชิงอุตสาหกรรมสมัยใหม่ 3. ได้ทำการสำรวจรูปแบบแนวทางการพัฒนาเชิงบูรณาการระหว่างวัฒนธรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว และแสดงไว้ในโครงการการจัดการเชิงปฏิบัติ

คำสำคัญ: ไม้แกะสลักอวีเจียง; ทรัพยากรทางวัฒนธรรม; ทรัพยากรทางอุตสาหกรรม; การจัดการการท่องเที่ยว

Abstract

This research article is divided into three sections based on the study content: 1. Investigating the cultural and industrial resources of Yujiang wood carving. 2. Analyzing the integrated development model of Yujiang wood carving cultural and industrial resources with tourism and reflecting this in practical projects. 3. Establishing a platform through the project to continue developing and promoting Yujiang wood carving culture, industry, and tourism. The research methods employed in this study include literature review, field investigation, and multidisciplinary management approach. Through these methods, a large amount of literature was collected and reviewed, and in-depth field investigations were conducted in the Yujiang region. These investigations covered various aspects, including cultural and industrial resources, tourism management, the construction of tourism platforms, and the organization of activities. The research tools used were questionnaires with an IOC value between 0.67 and 1.00, and interviews with a confidence level of 0.955. Data were analyzed using percentage statistics, frequency distribution, mean, standard deviation, component analysis, and content analysis. The research results, focused on the research objectives, are as follows: 1. Conducting an in-depth exploration of the historical evolution, folk wisdom, artistic craftsmanship, and aesthetics of Yujiang wood carving to showcase traditional cultural tourism resources. 2. Analyzing the characteristics of Yujiang wood carving's industrial resources, including the industrial development layout, product types, and experiences, and transforming them into modern industrial tourism resources. 3. Exploring the integrated development model of culture, industry, and tourism, and reflecting this in practical management projects.

Keywords: Yujiang wood carving; Cultural Resources; Industrial resources; Tourism Management

บทนำ

เขตอวีเจียงตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของมณฑลเจียงซี ประเทศจีน อยู่ติดกับภูเขาหลงทู่ซาน หรือเขามังกรเสือซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับประเทศ 5A อวีเจียงยังเป็นแหล่งรวมไม้แกะสลักในมณฑลเจียงซี ในฐานะตัวแทนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมณฑลเจียงซีนั้น ไม้แกะสลักอวีเจียงไม่เพียงแต่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานและมีชื่อเสียงในช่วงราชวงศ์หมิงเท่านั้น แต่ยังมีผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลักแบบสมัยใหม่ ตั้งแต่ทศวรรษ 1970 เป็นที่กล่าวขานกันทั้งในประเทศและต่างประเทศในเรื่องเทคนิคอันประณีตและรูปแบบทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ ประเภทของงานไม้แกะสลักแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ของใช้ในชีวิตประจำวัน

งานไม้แกะสลักที่เกี่ยวข้องกับศาสนา และงานไม้แกะสลักเพื่อการประดับตกแต่ง ผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลัก ได้แก่ หีบไม้หอมแกะสลัก กล่องเครื่องประดับ กรอบประตูหน้าต่าง หิ้งพระ โต๊ะกาแป และอื่น ๆ อีกกว่าพันชนิด กลุ่มผู้ผลิตงานไม้แกะสลักที่โดดเด่นเป็นพิเศษคือกลุ่มอุตสาหกรรมแก้วซีแห่งเจียงซี ซึ่งก่อตั้งโดย Zhang Guoxi มีชื่อเสียงไปทั่วประเทศ และเป็นองค์กรชั้นนำด้านหัตถกรรมไม้แกะสลักของเจียงซี (Liu, 2022, p.10)

ด้วยพัฒนาการของยุคสมัย การแข่งขันในอุตสาหกรรมต่าง ๆ มีความรุนแรงมากขึ้น และตลาดผลิตภัณฑ์ในต่างประเทศก็ค่อย ๆ หดตัวลง อุตสาหกรรมไม้แกะสลักยังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตาม ในแง่หนึ่ง ธุรกิจไม้แกะสลักส่วนใหญ่ในอวีเจียงล้วนต้องการขยายการส่งออกผลิตภัณฑ์ไปยังต่างประเทศเนื่องจากมีสัดส่วนการขายมากกว่าในประเทศ และในส่วนของตลาดภายในประเทศนั้น ไม้แกะสลักอวีเจียงไม่สามารถแข่งขันกับ "สี่สุดยอดไม้แกะสลัก" ของจีนดั้งเดิมได้ อีกแง่หนึ่ง ช่างฝีมือหัตถกรรมพื้นบ้านแบบดั้งเดิมส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 50-60 ปี อีกทั้ง คนหนุ่มสาวไม่ยอมทำงานหัตถกรรมนี้เนื่องจากต้องใช้เวลาในการเรียนรู้และมีกระบวนการทำที่ยาก ทำให้ปัญหาเรื่องการขาดแคลนช่างฝีมือที่มีความสามารถกลายเป็นปัญหาหลักของอุตสาหกรรมไม้แกะสลักอวีเจียง ในฐานะที่เป็นหัตถกรรมพื้นบ้านแบบดั้งเดิม วงการไม้แกะสลักอวีเจียงจะต้องปรับตัวให้เข้ากับกระแสการพัฒนาในยุคใหม่ ต้องสร้างความโดดเด่นในการแข่งขันในตลาดที่รุนแรง พร้อมกับแสวงหารูปแบบการจัดการและการพัฒนาใหม่ ๆ ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าไม้แกะสลักอวีเจียงจำเป็นต้องมีการพัฒนาอย่างสร้างสรรค์ต่อไปบนพื้นฐานของการสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิม เพื่อตอบสนองความต้องการด้านสุนทรียภาพและความต้องการทางจิตวิญญาณของคนสมัยใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของการออกแบบ การจัดการ สุนทรียภาพ และการตลาด จำเป็นต้องก้าวให้ทันยุคสมัยเพื่อให้ไม้แกะสลักอวีเจียงสามารถปรับตัวเข้ากับการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงของสังคมร่วมสมัยได้ดีขึ้น (Wang, 2020, p.12)

จากภูมิหลังและความสำคัญในข้างต้น งานวิจัยนี้ใช้ทฤษฎีการจัดการการท่องเที่ยวเพื่อสำรวจแง่มุมต่าง ๆ ของวัฒนธรรมดั้งเดิมและอุตสาหกรรมสมัยใหม่ของไม้แกะสลักอวีเจียงอย่างลึกซึ้ง จากนั้นนำเอาวัฒนธรรมไม้แกะสลักอวีเจียงมาบูรณาการเข้ากับการจัดการและการท่องเที่ยว เพื่อสร้างแพลตฟอร์มทรัพยากรทางวัฒนธรรมรวมถึงการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ผสมผสานกับความต้องการด้านการท่องเที่ยวของและรูปแบบการบริโภคหลักของผู้คนในปัจจุบัน เพื่อให้เกิดการตระหนักถึงการอนุรักษ์ สืบทอด และการพัฒนาวัฒนธรรม และทำให้ไม้แกะสลักอวีเจียงมีชีวิตชีวาขึ้นมาใหม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาวัฒนธรรมดั้งเดิมและอุตสาหกรรมสมัยใหม่ของไม้แกะสลักอวีเจียง และนำเสนอวัฒนธรรมไม้แกะสลักอวีเจียงอย่างครอบคลุม
2. เพื่อวิเคราะห์รูปแบบการพัฒนาเชิงบูรณาการระหว่างการจัดการทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงอุตสาหกรรมไม้แกะสลักอวีเจียง ค้นหาแนวทางใหม่ที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาไม้แกะสลักอวีเจียง
3. เพื่อสร้างแผนการจัดการทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวในการส่งเสริมกิจกรรมทางวัฒนธรรมและการพัฒนาอุตสาหกรรมไม้แกะสลักอวีเจียงในยุคสมัยใหม่

ระเบียบวิธีวิจัย

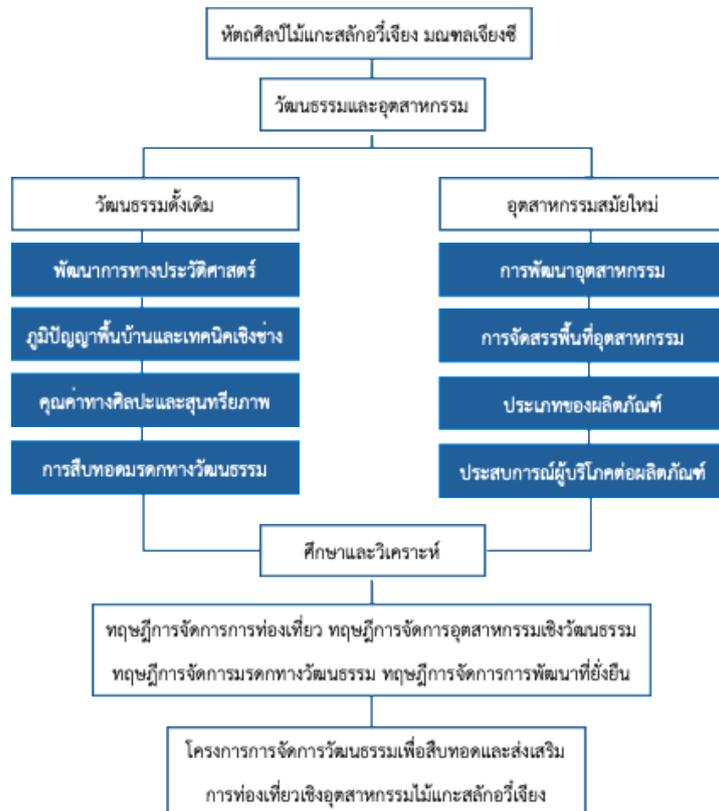
1. การวิจัยทางเอกสาร ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลทางเอกสารเกี่ยวกับแนวทางการจัดการศิลปะและวัฒนธรรม โดยได้สืบค้น คัดกรอง และจัดระเบียบข้อมูลจากประเด็นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการรวบรวมและค้นคว้าข้อมูลครั้งนี้มีที่มาจากแหล่งต่าง ๆ เช่น วิทยุภัณฑไม้แกะสลักอวีเจียง ห้องสมุดอิงถาน ฝ่ายการจัดการและออกแบบรวมทั้งฝ่ายพัฒนาของกลุ่มอุตสาหกรรมแก้วซี นอกจากนี้ ยังมีการค้นคว้าข้อมูลจากเว็บไซต์สารานุกรมความรู้และฐานข้อมูลงานวิจัย เช่น China National Knowledge Infrastructure (CNKI) และ Baidu Library เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับไม้แกะสลักอวีเจียง

2. การลงพื้นที่ภาคสนาม ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่จริงสามแห่งเพื่อรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมไม้แกะสลักเขตอวีเจียง โรงงานไม้แกะสลักกลุ่มอุตสาหกรรมแก้วซี และห้องปฏิบัติการของศิลปินที่ทำงานไม้แกะสลัก การรวบรวมข้อมูลได้รวบรวมจากการสำรวจภาคสนาม การสัมภาษณ์ และการทำแบบสอบถาม โดยมีเครื่องมือวิจัยคือแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ในการทำแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามที่ผ่านการประเมินความเที่ยงตรงของแบบสอบถามซึ่งมีค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00 และมีระดับความเชื่อมั่นที่ 0.955 โดยมีขนาดกลุ่มตัวอย่าง 367 คนซึ่งประกอบไปด้วยชาวบ้าน ช่างฝีมือ และนักท่องเที่ยวในเขตอวีเจียง กลุ่มตัวอย่างการสัมภาษณ์ ได้แก่ หน่วยงานรัฐบาลท้องถิ่น สมาคมวัฒนธรรมงานไม้แกะสลัก สมาคมผู้ประกอบการงานไม้แกะสลัก ชาวบ้าน ศิลปิน และช่างฝีมือ จำนวนทั้งหมด 9 คน

3. การจัดการแบบสหวิทยาการ: โดยนำไปใช้ในการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงอุตสาหกรรม และมรดกทางวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมการพัฒนาไม้แกะสลักอวีเจียงผ่านการบูรณาการวัฒนธรรมดั้งเดิม อุตสาหกรรมสมัยใหม่ และการท่องเที่ยว เพื่อให้ผู้ประกอบการกลายเป็นผู้นำด้านการลงทุนและศิลปินกลายเป็นผู้เข้าร่วมในการสร้างสรรค์วัฒนธรรม ทั้งสองส่วนจำเป็นต้องผสมผสานร่วมกันเพื่อสำรวจทรัพยากรการท่องเที่ยวอันเป็นเอกลักษณ์ของไม้แกะสลักอวีเจียงอย่างลึกซึ้ง ใช้ประโยชน์จากข้อได้เปรียบของตนอย่างเต็มที่ เชื่อมโยงทรัพยากรของทุกฝ่าย และร่วมกันส่งเสริมการพัฒนาศิลปะและอุตสาหกรรมไม้แกะสลักอวีเจียง

กรอบแนวคิดการวิจัย

บทความวิจัยนี้ใช้ทฤษฎีการจัดการการท่องเที่ยว ทฤษฎีการจัดการอุตสาหกรรมวัฒนธรรม ทฤษฎีการจัดการมรดกทางวัฒนธรรม และทฤษฎีการจัดการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในการศึกษาและวิเคราะห์การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเกี่ยวกับไม้แกะสลักอวีเจียง เนื่องจากเหตุปัจจัยต่าง ๆ ทั้งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ค่อย ๆ เพื่อฟูขึ้น ผู้มีความรู้ความสามารถด้านหัตถกรรมแบบดั้งเดิมที่เริ่มลดน้อยลง และสถานการณ์ที่ยากลำบากของอุตสาหกรรมที่ต้องเผชิญ จึงมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนในการเปิดสู่ทางการพัฒนาใหม่ สร้างผลประโยชน์ใหม่ และเพิ่มความหลากหลายของความหมายแฝงทางวัฒนธรรม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำทรัพยากรทางวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมมาบูรณาการและจัดทำแผนการจัดการวัฒนธรรมขึ้นหนึ่งชุด โดยมีการจัดทำแผนโครงการและกิจกรรมการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเกี่ยวกับไม้แกะสลักอวีเจียง ส่งเสริมการจัดแสดงและการอนุรักษ์งานหัตถกรรมพื้นบ้านแบบดั้งเดิม ตลอดจนขยายตลาดอุตสาหกรรม ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมและศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย
 ที่มา: (Zhou, 2023)

ขอบเขตการวิจัย

1. **ขอบเขตด้านพื้นที่:** นิคมอุตสาหกรรมศิลปะการแกะสลักเขตอวีเจียง เมืองหยิงถาน มณฑลเจียงซี และกลุ่มอุตสาหกรรมแก้วซีแห่งอวีเจียง

2. **ขอบเขตด้านเนื้อหา:** แผนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเกี่ยวกับไม้แกะสลักอวีเจียง ซึ่งประกอบด้วยนิทรรศการศิลปะและอุตสาหกรรม กิจกรรมงานเทศกาลวัฒนธรรมและศิลปะ ตลอดแนวทางการพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิมและอุตสาหกรรมสมัยใหม่ของอวีเจียงอันเกี่ยวเนื่องกับการจัดการการท่องเที่ยว

3. **ขอบเขตด้านเวลา:** งานวิจัยนี้ศึกษาพัฒนาการของไม้แกะสลักอวีเจียงในช่วง 50 ปีที่ผ่านมา คือตั้งแต่ปี 1973 ถึงปัจจุบัน ซึ่งช่วงเวลาดังกล่าวนี้เป็นช่วงที่โรงงานหัตถกรรมงานแกะสลักอวีเจียงได้ก่อตั้งขึ้นในปี 1973 ถือเป็นจุดกำเนิดของอุตสาหกรรมงานไม้แกะสลักสมัยใหม่ของอวีเจียงและเป็นช่วงการฟื้นฟูวัฒนธรรมดั้งเดิม

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมและการเจาะลึกเรื่องการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเกี่ยวกับไม้แกะสลักอวีเจียง โดยผลวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ประเด็นดังต่อไปนี้

1. ประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญาพื้นบ้าน ศิลปะหัตถกรรม และสุนทรียภาพของไม้แกะสลักอวีเจียง

อวีเจียงตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของมณฑลเจียงซี จากการขุดค้นทางโบราณคดี ประวัติศาสตร์ของไม้แกะสลักอวีเจียงนั้นอยู่ที่บริเวณที่ราบภาคกลาง สันนิษฐานว่าเกิดขึ้นโดยผู้อพยพจากทางเหนือในสมัยราชวงศ์ฮั่น แม้ว่าไม้แกะสลักอาจมีมาก่อนหน้านั้นแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม โบราณสถานและโบราณวัตถุที่ขุดพบก่อนหน้านั้นไม่เคยปรากฏไม้แกะสลักเลย ในอีกแง่หนึ่ง โบราณวัตถุไม้แกะสลักที่ขุดพบในเขตอวีเจียงนั้นมีเนื้อหาและรูปแบบการตกแต่งใกล้เคียงกับมณฑลข้างเคียง เมื่อพิจารณาจากรูปแบบไม้แกะสลักของหมู่บ้านโบราณหลังเคิงแห่งอำเภอเล่ออัน หมู่บ้านโบราณอันอี และเมืองก้านโจว จะเห็นได้ว่าการซึมซับลักษณะเฉพาะทางศิลปะของราชวงศ์ฮั่นและผสมผสานเข้ากับรูปแบบไม้แกะสลักของเจียงซี จึงสามารถอนุมานได้ว่าต้นกำเนิดทางประวัติศาสตร์รูปแบบไม้แกะสลักอวีเจียงมีความใกล้ชิดกับราชวงศ์ฮั่นเป็นอย่างมาก (Liu, 2011, p.19) นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาจากรูปแบบไม้แกะสลักที่มีอยู่ในวัดโบราณอันเหรินถันเซียนเฟิงเขตจินเจียง และถันตงเฟิง จะพบว่าไม้แกะสลักอวีเจียงมีลักษณะคล้ายคลึงกับรูปแบบศิลปะของราชวงศ์ฮั่นและถัง ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า งานไม้แกะสลักของราชวงศ์ฮั่นและถังได้เผยแพร่เข้ามาและหยั่งรากลึกในอวีเจียง มณฑลเจียงซีพร้อมกับผู้อพยพ ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ภูมิอากาศ มนุษยศาสตร์ และสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกอื่น ๆ ของอวีเจียงมีส่วนช่วยในการพัฒนางานไม้แกะสลักซึ่งสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของรูปแบบศิลปะของราชวงศ์ฮั่นและถัง รูปแบบนี้สืบทอดต่อมาจากราชวงศ์ฮั่นและถัง มีการ

เปลี่ยนแปลงเล็กน้อยในช่วงหลายพันปีที่ผ่านมา รูปแบบไม้แกะสลักอวีเจียงในสมัยโบราณจึงใกล้เคียงกับรูปแบบของราชวงศ์ฮั่นและถัง

ภาพที่ 2 งานไม้แกะสลักในรูปแบบต่าง ๆ จากพื้นที่อวีเจียงที่หลงเหลือจากราชวงศ์หมิงและชิง
ที่มา: (Zhou, Photographer, 2023)

ประวัติศาสตร์สมัยใหม่ของไม้แกะสลักอวีเจียงเป็นเวลาเพียงไม่กี่ทศวรรษ ในปี 1973 โรงงานหัตถกรรมงานแกะสลักอวีเจียงได้ก่อตั้งขึ้น ซึ่งมีการบ่มเพาะช่างแกะสลักรุ่นใหม่อย่างแข็งขัน และยังมี การซึมซับรูปแบบไม้แกะสลักตงหยาง ไม้แกะสลักเยวชิ่ง และไม้แกะสลักฟูโจวเข้ามาใช้ด้วย แม้ว่าจะมีการเรียนรู้ทักษะเชิงช่างจากที่อื่นมา แต่ในระหว่างการพัฒนาและผลิต ไม้แกะสลักอวีเจียงไม่ได้ทำตามรูปแบบดั้งเดิมเสียทั้งหมด หากแต่มีการปรับเปลี่ยนไปตามเทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยนำอุปกรณ์งานไม้ใหม่ ๆ และเทคโนโลยีการจัดการวัสดุมาใช้อย่างเต็มที่ และค่อย ๆ สร้างภูมิปัญญาพื้นบ้านและเทคนิคทางศิลปะของไม้แกะสลักอวีเจียงขึ้นมา

ในแง่ของเทคนิคทางศิลปะของไม้แกะสลักอวีเจียงนั้น ส่วนใหญ่ใช้เทคนิคการแกะสลักแบบลอยตัว และการแกะสลักนูน ขณะเดียวกัน ยังมีการแกะสลักแบบฉลุ ซึ่งเป็นการสืบทอดแก่นแท้ของไม้แกะสลักแบบจีนโบราณ จากผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญการแกะสลักไม้ 5 ท่าน ได้ข้อสรุปว่า ศิลปะไม้แกะสลักอวีเจียงให้ความสำคัญกับการแกะสลักอย่างวิจิตร มีรูปทรงที่สง่างาม ตัวละครในชิ้นงานมีความสมจริง มีการวางองค์ประกอบภาพอย่างชาญฉลาด และมีลายเส้นที่ไหลลื่น เทคนิคทางศิลปะได้รับอิทธิพลอย่างลึกซึ้งจากศิลปะสถาปัตยกรรมทางพุทธศาสนา โดยมุ่งเน้นไปที่ความสัมพันธ์ของสัดส่วนและการแบ่งพื้นที่โดยรวมอย่างเคร่งครัด และใช้วิธีการตกแต่งแบบสมมาตรในการออกแบบภาพ ประเภทงานแกะสลักส่วนใหญ่ ได้แก่ หิ้งพระ พุทธ

เจตีย์ และพระพุทธรูป รายละเอียดการตกแต่งที่พบบ่อย ได้แก่ ลายหม้อม้วน ลายเมฆ และลายมังกร (Liu, 2011, p.45) ส่วนใหญ่เป็นสีของไม้ประคูดุและสีน้ำตาลเข้ม พื้นผิวทาด้วยเคลือบโปร่งใสเพื่อคงลายของเนื้อไม้ที่เป็นธรรมชาติไว้ สีโดยรวมมีสีน้ำตาลอ่อน และมีการตกแต่งด้วยผงสีทองบนชิ้นงานบางส่วน ทำให้สีมันต์กัน ชัดเจนและให้ภาพลักษณ์ที่ดูเคร่งขรึม

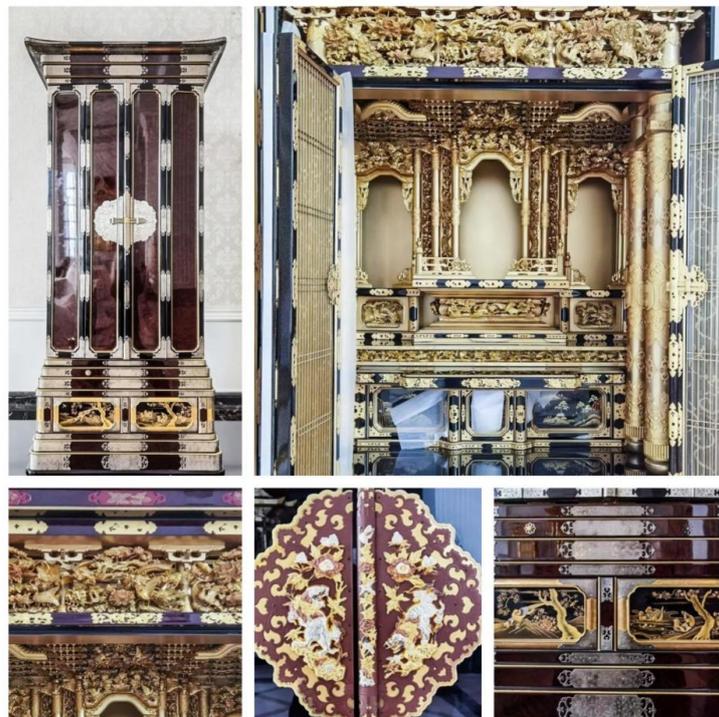
ในแง่ของแนวคิดการออกแบบ การออกแบบทางศิลปะนั้นจะเป็นไปตามห้อยหรือสาระสำคัญที่ต้องการถ่ายทอด ในด้านเทคนิค จะไม่มีการจำกัดหรือกำหนดเทคนิคที่ใช้ในการแกะสลัก แต่จะเป็นการซึมซับจุดเด่นของผู้เชี่ยวชาญหลายคนและนำมาปรับจนได้เป็นแนวคิดการออกแบบเชิงปฏิบัติ ผลงานเหล่านี้ไม่เพียงแต่มีประโยชน์ด้านการใช้สอยเท่านั้น แต่ยังเป็นการสืบทอดวัฒนธรรมและประเพณีของชาติอีกด้วย การออกแบบได้ซึมซับการมีส่วนร่วมของนักปราชญ์เข้ากับความสำเร็จทางวัฒนธรรมอันลึกซึ้ง เปลี่ยนเนื้อหาเรื่องราวให้กลายเป็นภาพด้วยการแกะสลัก และบูรณาการความเข้าใจทางศิลปะเข้ากับความรู้ด้านสุนทรียภาพเพื่อสร้างงานศิลปะที่มีกลิ่นอายอันหรูหรา และตอบโจทย์การผสมผสานที่ลงตัวของศิลปะและงานหัตถกรรม

ปฏิมากรรมทางศาสนาในไม้แกะสลักอวีเจียงสะท้อนให้เห็นถึงการตกผลึกของภูมิปัญญาและงานหัตถกรรมพื้นบ้าน โดยมุ่งเน้นไปที่ลักษณะความเคร่งขรึม สะท้อนถึงการแสวงหาทางจิตวิญญาณ ช่างฝีมือแสวงหาความเป็นเลิศในด้านเทคนิคและการสร้างรูปทรงที่เหมือนจริงเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมผ่านปฏิมากรรมไม้แกะสลักทางศาสนา ด้วยการศึกษาเรียนรู้อันชาญฉลาดและการพัฒนางานปฏิมากรรมทางศาสนาอย่างต่อเนื่อง ช่างฝีมือได้แกะสลักไม้เพื่อสร้างสรรค์งานปฏิมากรรมทางศาสนาในเชิงอุตสาหกรรมซึ่งประสบความสำเร็จในการขยายตลาดต่างประเทศ โดยปัจจุบันสามารถครอบครองส่วนแบ่งทางตลาดถึง 80% ของตลาดแกะสลักไม้ปฏิมากรรมทางศาสนาในเอเชีย นับเป็นการเปิดพื้นที่การพัฒนาใหม่สำหรับไม้แกะสลักอวีเจียง

ในเชิงสุนทรียภาพ ไม้แกะสลักถือเป็นรูปแบบทัศนศิลป์ที่สามารถเข้าใจง่าย ความหมายแฝงทางจิตวิญญาณทั้งหมดสะท้อนออกมาในงานไม้แกะสลักผ่านรูปแบบภาพอันเป็นเอกลักษณ์ รูปแบบการสร้างไม้แกะสลักอวีเจียงประกอบด้วยแสงและเงา สี กายวิภาคศาสตร์เชิงศิลปะ ทัศนมิติ (perspective) และการสร้างรูปทรง ฯลฯ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงลักษณะสำคัญของสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ได้ความสมบูรณ์แบบของรูปทรงและภาพ ภาษาทางศิลปะของไม้แกะสลักคือ เส้น สี และรูปทรง และภาพลักษณ์ทางศิลปะที่เกิดขึ้นจะเป็นลักษณะนิ่งไม่เคลื่อนไหว (Liu, 2011, p.38) ความกลมกลืนของวัสดุและเทคนิคเป็นเงื่อนไขพื้นฐานที่สุดสำหรับศิลปะไม้แกะสลัก ศิลปินที่แกะสลักไม้อวีเจียง จำเป็นต้องพิจารณาว่าวัสดุไม้นั้นเหมาะสมสำหรับข้อกำหนดในการสร้างสรรค์หรือไม่ จะต้องรักษาคุณภาพและคุณลักษณะดั้งเดิมของไม้เอาไว้ และใช้ลักษณะเฉพาะของวัสดุในการถ่ายทอดเนื้อหาทางศิลปะ วัสดุไม้ที่แตกต่างกันย่อมมีลักษณะความงามที่แตกต่างกัน รูปลักษณ์ ลักษณะและรูปแบบของงานไม้แกะสลักสามารถสร้างสุนทรียภาพที่แตกต่างกันได้

2. รูปแบบการพัฒนาอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลักอวีเจียง

อุตสาหกรรมแกะสลักไม้สมัยใหม่ในอวีเจียงเริ่มต้นจากการก่อตั้งโรงงานหัตถกรรมงานแกะสลักอวีเจียงในปี 1973 เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีเอกลักษณ์และเก่าแก่ที่สุดในอวีเจียง ในช่วงทศวรรษ 1990 หิ้งพระไม้แกะสลักอวีเจียงได้ถูกส่งขายให้กับญี่ปุ่น ประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และพื้นที่อื่น ๆ ซึ่งได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องนานกว่าสิบปี ตั้งแต่ปีค.ศ. 2011 เป็นต้นมา งานแกะสลักอวีเจียงได้รับรางวัลอันทรงเกียรติมากมายอย่างต่อเนื่อง เช่น ได้ขึ้นชื่อว่าเป็น "บ้านเกิดของรากเหง้าแห่งศิลปะจีน" และ "ฐานอุตสาหกรรมการแกะสลักแห่งเจียงซี" จนกระทั่งปลายปีค.ศ. 2020 อวีเจียงได้สร้างนิคมอุตสาหกรรมงานแกะสลักที่ครอบคลุมพื้นที่ 2,000 หมู่ (หน่วยวัดพื้นที่ของจีน) โดยมีบริษัทมากกว่า 100 แห่ง พนักงานมากกว่า 30,000 คน ร้านค้าในท้องตลาดมากกว่า 600 ร้าน บริษัทโลจิสติกส์มากกว่า 50 แห่ง และมีตรอกถนนมากกว่า 200 สาย และมีการสร้างฐานการจัดส่งวัตถุดิบแปรรูปขนาดใหญ่ 1 แห่ง (Gong & Tao, 2016, p.17) ผลิตภัณฑ์สมัยใหม่ประกอบไปด้วย งานแกะสลักของใช้ในชีวิตประจำวัน งานแกะสลักเกี่ยวกับศาสนา และงานแกะสลักของตกแต่ง ซึ่งแต่ละประเภทก็จะมีผลิตภัณฑ์ย่อยหลายพันชนิด โดยผลิตภัณฑ์หลัก ๆ ได้แก่ งานไม้แกะสลักหอม หิ้งพระสไตล์ญี่ปุ่น อุปกรณ์สำคัญในห้องหนังสือ เครื่องใช้ของพุทธศาสนา เครื่องใช้ของลัทธิเต๋า เป็นต้น

ภาพที่ 3 ภาพรวมและรายละเอียดบางส่วนของของหิ้งพระไม้แกะสลักอวีเจียง

ที่มา: (Zhou, Photographer, 2023)

หลังจากการสำรวจภาคสนาม การสัมภาษณ์ และการวิเคราะห์ กลุ่มตัวแทนผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมไม้แกะสลัก 3 ท่านและผู้เชี่ยวชาญด้านการแกะสลักไม้ 5 ท่านได้ให้ข้อเสนอแนะที่สำคัญว่า ภายใต้บริบทของยุคสมัยใหม่ ต้องไม่ยึดติดกับรูปแบบการขายผลิตภัณฑ์แบบเดิม และต้องตอบสนองความต้องการการบริโภคเชิงจิตวิญญาณที่เพิ่มขึ้นของตลาด พัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภทใหม่ ๆ และให้ความสำคัญกับประสบการณ์ของผู้บริโภค จากผลการสำรวจความคิดเห็นของช่างฝีมือท้องถิ่นจำนวน 158 คน พบว่า 96% ของช่างฝีมือเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของผู้คนมีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมไม้แกะสลัก นำมาซึ่งโอกาสในการพัฒนาสิ่งใหม่ เมื่อรวมเข้ากับวิถีชีวิตสมัยใหม่ก็สามารถเปิดทิศทางการพัฒนาใหม่และดึงดูดผู้บริโภคได้มากขึ้น (Wang, 2020, p.146) โดยเฉพาะประสบการณ์ของผู้บริโภค ทั้งประสบการณ์การใช้ผลิตภัณฑ์ ประสบการณ์ผลิตภัณฑ์เสมือนจริง และประสบการณ์การมีส่วนร่วมในกิจกรรม ประสบการณ์การใช้ผลิตภัณฑ์ หมายถึงประสบการณ์การใช้งานจริงและการปฏิบัติจริงที่ผู้บริโภคได้รับเมื่อใช้ผลิตภัณฑ์ นอกจากตอบสนองด้านศิลปะแล้ว ผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลักสามารถตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของวิถีชีวิตสมัยใหม่ และเพิ่มคุณค่าการใช้ผลิตภัณฑ์และประสบการณ์ของผู้บริโภค ในรูปแบบผลิตภัณฑ์เสมือนจริง เช่น นิทรรศการออนไลน์และซื้อขายเสมือนจริง ช่วยให้ผู้บริโภคได้สัมผัสเสน่ห์ของผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลักในรูปแบบต่าง ๆ ทำให้การซื้อสินค้าน่าสนใจและสะดวกสบายยิ่งขึ้น ประสบการณ์การมีส่วนร่วมในกิจกรรมคือช่องทางสำคัญที่จะทำให้เข้าใจความต้องการทางจิตวิญญาณของผู้บริโภค การจัดนิทรรศการศิลปะไม้แกะสลัก กิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ฯลฯ จะทำให้ผู้บริโภคมีส่วนร่วมด้วยตนเอง ทำให้เข้าใจประวัติศาสตร์และเทคนิคเชิงช่างของวัฒนธรรมไม้แกะสลัก ตลอดจนเสริมสร้างการมีควมรู้สึกร่วมต่อผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลัก

3. การพัฒนาเชิงบูรณาการระหว่างวัฒนธรรมดั้งเดิม อุตสาหกรรมสมัยใหม่ และการท่องเที่ยวของไม้แกะสลักอวีเจียง

ไม้แกะสลักอวีเจียงได้รับการสืบทอดมานานนับพันปีและเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมณฑลเจียงซี มีรูปแบบทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ มีเทคนิคที่ประณีต และมีความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย เช่น ประวัติศาสตร์ สุนทรียภาพ และภูมิปัญญาพื้นบ้าน ในงานไม้แกะสลักมักจะเห็นการแสดงออกถึงเรื่องราวในตำนานของจีน บุคคลในประวัติศาสตร์ ความเชื่อทางศาสนา และองค์ประกอบอื่น ๆ การบูรณาการทรัพยากรวัฒนธรรมดั้งเดิมอันเป็นเอกลักษณ์ของไม้แกะสลักอวีเจียงเข้ากับการท่องเที่ยวนี้สามารถทำให้เกิดเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ ทำให้มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้กลับมามีชีวิตชีวาใหม่ด้วยกลไกการท่องเที่ยว จากการสำรวจความคิดเห็นของชาวบ้านในท้องถิ่นจำนวน 121 คน พบว่าชาวบ้าน 100% เชื่อว่าไม้แกะสลักอวีเจียงซึ่งเป็นทรัพยากรมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในท้องถิ่นได้ ไม้แกะสลักอวีเจียงเป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมของจีนและเป็นทรัพยากรที่สำคัญสำหรับการท่องเที่ยว การส่งเสริมการพัฒนาเชิงบูรณาการของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้และการท่องเที่ยวไม่เพียงแต่ทำให้มรดกทาง

วัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้กลับมามีชีวิตชีวาอีกครั้ง แต่ยังคงเพิ่มความเป็นไปได้อันไม่มีที่สิ้นสุดสำหรับการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการบูรณาการและสืบสานแก่นแท้ของวัฒนธรรมดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมของจีนด้วยการรักษาความสมดุลของความเป็นดั้งเดิมและความสร้างสรรค์ ทำให้มรดกทางวัฒนธรรมมีชีวิตชีวาและบูรณาการเข้ากับชีวิตสมัยใหม่ด้วยการเปลี่ยนแปลงอย่างสร้างสรรค์และการพัฒนาเชิงนวัตกรรม (Guo, 2024, p. 3)

การพัฒนาเชิงบูรณาการในอุตสาหกรรมสมัยใหม่และการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับไม้แกะสลักอวี้เจียงนั้นมีทั้งศักยภาพและโอกาส การบูรณาการสามารถเกิดขึ้นได้โดยการเปลี่ยนพื้นที่เชิงธุรกิจอุตสาหกรรมให้เป็นการท่องเที่ยว จัดแสดงและเพิ่มการมีส่วนร่วมในกระบวนการผลิต นำเสนอและการขายผลลัพธ์ ตลอดจนแบ่งปันและแลกเปลี่ยนประสบการณ์การจัดการเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริง แหล่งผลิตไม้แกะสลักอวี้เจียงมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น โรงแกะสลักไม้แบบดั้งเดิมซึ่งมีศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยว ด้วยการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวสามารถเยี่ยมชมกระบวนการผลิต ทำความเข้าใจประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของไม้แกะสลัก รวมทั้งมีส่วนร่วมในกระบวนการผลิตไม้แกะสลัก ซึ่งถือเป็นการเพิ่มประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว กระบวนการผลิตและการสร้างสรรค์งานไม้แกะสลักเป็นเทคนิคงานหัตถกรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ทักษะการแกะสลักอันวิจิตรประณีตสามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวจำนวนมากได้ นักท่องเที่ยวสามารถชมงานหัตถกรรมของศิลปินไม้แกะสลักอย่างใกล้ชิดผ่านการจัดแสดงกระบวนการผลิต ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจกระบวนการผลิตไม้แกะสลัก และสามารถมีส่วนร่วมในการผลิตไม้แกะสลักได้ด้วยตนเองเพื่อสัมผัสเสน่ห์ของงานหัตถกรรมแบบดั้งเดิม

4. โครงการการจัดการวัฒนธรรมไม้แกะสลักอวี้เจียง

จากการรวบรวมข้อมูลและดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์วัฒนธรรมไม้แกะสลักอวี้เจียง ผู้วิจัยมีแนวทางการด้านการจัดการและการส่งเสริมเพื่อสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมด้วยแนวคิดการจัดแผนโครงการหอนิทรรศการไม้แกะสลักอวี้เจียง "แหล่งธุรกิจสร้างสรรค์งานแกะสลักอวี้เจียง" จากการวิเคราะห์และบูรณาการวัฒนธรรมดั้งเดิมและทรัพยากรอุตสาหกรรมสมัยใหม่ของไม้แกะสลักอวี้เจียงเพื่อทำการจัดสรรและพัฒนาใหม่ เป้าหมายสูงสุดคือการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ของการแกะสลักอวี้เจียงโดยมีแนวคิดการจัดการรูปแบบของพิพิธภัณฑ์ที่มีสาระสำคัญทางประวัติศาสตร์ ศิลปะ อุตสาหกรรม และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม โดยทำเป็นศูนย์จัดแสดงเชิงโต้ตอบแบบมัลติฟังก์ชันที่มีทั้ง นิทรรศการ การท่องเที่ยว การแลกเปลี่ยน การศึกษา การพัฒนาอุตสาหกรรม การฝึกอบรมบุคลากร การบ่มเพาะผู้ประกอบการ และพื้นที่สำหรับสัมผัสประสบการณ์จริงและเชิงดิจิทัล

ภาพที่ 4 การออกแบบห้องโถงนิทรรศการ

ที่มา: (Zhou, Photographer, 2023)

โดยเป็นพื้นที่ในการศึกษารวบรวมองค์ความรู้เชิงลึกเกี่ยวกับต้นกำเนิดทางประวัติศาสตร์ ลักษณะเฉพาะทางศิลปะ และเทคนิคหัตถกรรมของไม้แกะสลักอวีเจียง และค้นพบความหมายแฝงทางวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์และศักยภาพด้านการสร้างสรรค์ ห้องจัดแสดงจะเป็นรูปแบบของนิทรรศการ การท่องเที่ยว และการสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้เป็นหลัก ห้องนิทรรศการวัฒนธรรมและห้องนิทรรศการอุตสาหกรรมจะจัดแสดงเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมดั้งเดิมและอุตสาหกรรมสมัยใหม่ของไม้แกะสลักอวีเจียง อย่างครอบคลุม ภายในห้องนิทรรศการวัฒนธรรมได้มีการแบ่งพื้นที่ออกเป็น พื้นที่จัดแสดงข้อมูลทางประวัติศาสตร์ พื้นที่จัดแสดงงานศิลปะ พื้นที่จัดแสดงงานหัตถกรรม และพื้นที่จัดแสดงงานสถาปัตยกรรม ซึ่งมุ่งเน้นไปที่การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ การสืบทอดเชิงสร้างสรรค์ และรูปแบบทางศิลปะของไม้แกะสลักอวีเจียง เพื่อนำเสนอเสน่ห์ของศิลปะและมรดกทางวัฒนธรรมของไม้แกะสลักอวีเจียง ให้แก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชม

ภาพที่ 5 การออกแบบห้องนิทรรศการวัฒนธรรมของไม้แกะสลักอวีเจียง

ที่มา: (Zhou, Photographer, 2023)

แนวทางในการออกแบบห้องนิทรรศการอุตสาหกรรมไม้แกะสลักอวีเจียงประกอบด้วย พื้นที่จัดแสดงข้อมูลด้านพื้นที่ พื้นที่จัดแสดงข้อมูลด้านอุตสาหกรรม พื้นที่จัดแสดงผลิตภัณฑ์ และพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการดิจิทัล ซึ่งจัดแสดงเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์การพัฒนา แผนผังอุตสาหกรรม และห่วงโซ่อุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมไม้แกะสลักอวีเจียงสมัยใหม่ โดยภายในพื้นที่จัดแสดงจะมีการใช้วิธีการจัดแสดงที่หลากหลาย เช่น การจัดแสดงผลิตภัณฑ์หรือผลงานจริง การจัดแสดงข้อมูลรูปภาพ การจัดแสดงด้วยมัลติมีเดีย ฯลฯ เพื่อให้ผู้เยี่ยมชมเห็นถึงเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์และความหมายแฝงที่หลากหลายของอุตสาหกรรมไม้แกะสลักอวีเจียง และเพื่อแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาอุตสาหกรรม แผนผังอุตสาหกรรม สถานะการณ์ของอุตสาหกรรมในปัจจุบัน และความสำเร็จทางอุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมไม้แกะสลักอวีเจียงสมัยใหม่

ภาพที่ 6 การออกแบบห้องนิทรรศการอุตสาหกรรมของไม้แกะสลักอวีเจียง
ที่มา: (Zhou, Photographer, 2023)

ห้องนิทรรศการกิจกรรมประกอบด้วย กิจกรรมตามเนื้อหาหลักของนิทรรศการและกิจกรรมการแลกเปลี่ยนในประเด็นต่าง ๆ โดยจะมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เป็นประจำ เช่น เทศกาลวัฒนธรรมไม้แกะสลัก การจัดงานของศิลปินรุ่นใหม่ การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับเทศกาล งานแสดงผลงานศิลปะ และการประชุมแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับอุตสาหกรรม เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว ผู้รักศิลปะ และนักลงทุนให้มาเยี่ยมชม เรียนรู้ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์มากยิ่งขึ้น นำไปสู่การส่งเสริมการเผยแพร่วัฒนธรรมไม้แกะสลักอวีเจียง

ภาพที่ 7 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ห้องนิทรรศการกิจกรรม
ที่มา: (Zhou, Photographer, 2023)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยในงานวิจัยนี้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. จากการศึกษาเกี่ยวกับวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เทคนิคทางศิลปะ ภูมิปัญญาพื้นบ้าน อุตสาหกรรมสมัยใหม่ และคุณค่าผลิตภัณฑ์ของไม้แกะสลักอวี้เจียง สามารถสัมผัสได้ถึงเสน่ห์ทางวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของไม้แกะสลักอวี้เจียง วัฒนธรรมและอุตสาหกรรมต่างส่งเสริมซึ่งกันและกัน ในบริบทของนโยบายระดับชาติในด้านการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้และการฟื้นฟูหัตถกรรมพื้นบ้านนั้น คนในท้องถิ่นมีความคาดหวังให้เกิดการสร้างหน้าต่างสำหรับการนำเสนอวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมจากมุมมองที่แตกต่างกัน ในขณะเดียวกัน ทรัพยากรเหล่านี้ถูกเปลี่ยนให้เป็นแรงดึงดูดทางการท่องเที่ยว ความเฟื่องฟูของการท่องเที่ยวจะช่วยผลักดันให้เกิดประโยชน์ต่อวัฒนธรรมและเศรษฐกิจท้องถิ่น โดยช่วยส่งเสริมการพัฒนาวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมงานไม้แกะสลักอวี้เจียงจนเกิดเป็นวงจรที่ในการพัฒนา

2. วิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษาภูมิหลังการพัฒนา ลักษณะเฉพาะ และสถานการณ์ปัจจุบันของวัฒนธรรมดั้งเดิมและอุตสาหกรรมสมัยใหม่ของไม้แกะสลักอวี้เจียง สรรวจทรัพยากร สรุปและสร้างแนวทางการจัดการการพัฒนาเชิงบูรณาการใหม่บนพื้นฐานการปฏิบัติงานจริงที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาท้องถิ่น แนวทางการจัดการนี้เป็นนวัตกรรมและความก้าวหน้าสำหรับยุคใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการทางจิตวิญญาณและทางวัตถุของผู้คน ในบริบทของยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งแนวทางการจัดการนี้จะสร้างรูปแบบธุรกิจใหม่ที่ผสมผสานวัฒนธรรมดั้งเดิม อุตสาหกรรมสมัยใหม่ และการท่องเที่ยวเข้าด้วยกัน แหล่งสาธิตธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ไม้แกะสลักเป็นศูนย์จัดแสดงงานแบบมัลติฟังก์ชันเชิงบูรณาการขนาดใหญ่ระดับนานาชาติ ซึ่งได้รวมนิทรรศการทางวัฒนธรรมและอุตสาหกรรม การออกแบบและการสร้างสรรค์ การแลกเปลี่ยนและนวัตกรรม ตลอดจนประสบการณ์และการบริโภคเอาไว้อด้วย ช่วยให้นักท่องเที่ยวกลุ่มต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมได้

มากขึ้น เป็นหลายรูปแบบอุตสาหกรรมการขายผลิตภัณฑ์แบบดั้งเดิม และก้าวออกจากกรอบสุนทรียภาพทางศิลปะและการบริโภคงานศิลปะที่ล้ำสมัย โดยผสมผสานศิลปะ วัฒนธรรม อุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ และประสบการณ์การท่องเที่ยวเพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาขึ้นใหม่

3. จากการวิเคราะห์วัฒนธรรมดั้งเดิมและอุตสาหกรรมสมัยใหม่และการบูรณาการการจัดสรรคพื้นที่จุดประสงค์คือเพื่อให้โครงการที่ผู้วิจัยนำเสนอกลายเป็นศูนย์นิทรรศการและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมไม้แกะสลักอวีเจียงในอนาคต รายละเอียดนิทรรศการประกอบด้วยห้องนิทรรศการวัฒนธรรม (พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการประวัติศาสตร์ พื้นที่จัดแสดงงานศิลปะ พื้นที่จัดแสดงงานหัตถกรรม และพื้นที่จัดแสดงงานสถาปัตยกรรม) ห้องนิทรรศการอุตสาหกรรม (พื้นที่จัดแสดงข้อมูลด้านพื้นที่ พื้นที่จัดแสดงข้อมูลด้านอุตสาหกรรม พื้นที่จัดแสดงผลิตภัณฑ์ และพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการดิจิทัล) และห้องนิทรรศการกิจกรรม (กิจกรรมตามเนื้อหาหลักของนิทรรศการและกิจกรรมการแลกเปลี่ยนในประเด็นต่าง ๆ) โครงการด้านการแลกเปลี่ยน ได้แก่ เทศกาลศิลปะและวัฒนธรรม การขายและการประมูลงานศิลปะ งานประชุมวิชาการแลกเปลี่ยนความรู้ด้านศิลปะและหัตถกรรม การประชุมแลกเปลี่ยนผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ประสบการณ์เวิร์คช็อป DIY การแข่งขันทักษะเชิงช่าง และศูนย์ปัมเพาะธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ นิทรรศการและโครงการแลกเปลี่ยนเหล่านี้ก่อให้เกิดภาคส่วนของการท่องเที่ยว การแลกเปลี่ยน การสร้างสรรค์ การเรียนรู้ และการศึกษเกี่ยวกับไม้แกะสลักอวีเจียงอย่างครอบคลุม ซึ่งจะร่วมกันกำหนดภาพลักษณ์การท่องเที่ยวโดยรวมของไม้แกะสลักอวีเจียงเพื่อที่จะสามารถตอบสนองความต้องการทางจิตวิญญาณและทางวัตถุในระดับต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยวได้

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการทบทวนวรรณกรรมและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้พบทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมดั้งเดิมและอุตสาหกรรมสมัยใหม่ของไม้แกะสลักอวีเจียง จากการวิจัยทางเอกสาร แสดงให้เห็นถึงวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญาพื้นบ้าน ศิลปะหัตถกรรม และสุนทรียภาพของไม้แกะสลักอวีเจียง (Liu, 2020, p.10) รวมทั้งสถานการณ์ปัจจุบันของการพัฒนาอุตสาหกรรมไม้แกะสลักอวีเจียง (Wang, 2020, p.12) ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการวิจัย ในการลงพื้นที่ภาคสนาม จากการสำรวจด้วยแบบสอบถาม 367 ฉบับ ทำให้เข้าใจความคิดเห็นของชาวบ้านในท้องถิ่น ช่างฝีมือ และนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันและการพัฒนาของไม้แกะสลักอวีเจียง และยังได้รับข้อเสนอแนะจากช่างฝีมือเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาอุตสาหกรรมสมัยใหม่และประสบการณ์การใช้ผลิตภัณฑ์ ตลอดจนมุมมองเกี่ยวกับการพัฒนาแบบบูรณาการระหว่างวัฒนธรรมดั้งเดิมไม้แกะสลักอวีเจียง อุตสาหกรรมสมัยใหม่ และการท่องเที่ยว จากการพูดคุยแลกเปลี่ยนเชิงลึกกับผู้ประกอบการไม้แกะสลักและผู้เชี่ยวชาญด้านการแกะสลักไม้ทั้ง 9 ท่าน

ทำให้เข้าใจว่าแก่นแท้ของไม้แกะสลักอวีเจียงคือทักษะเชิงช่างและการสืบทอดเทคนิคอันเป็นเอกลักษณ์ ซึ่งก่อให้เกิดจิตวิญญาณของช่างฝีมือและวัฒนธรรมดั้งเดิมที่มีเอกลักษณ์

2. ในระหว่างกระบวนการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้วิธีวิจัยแบบสหวิทยาการ โดยมีการใช้ทฤษฎีการจัดการการท่องเที่ยวเพื่อค้นหาวิธีการบูรณาการงานไม้แกะสลักอวีเจียงเข้ากับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันทั้งสองฝ่ายภายใต้บริบทการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยใช้ทฤษฎีการจัดการอุตสาหกรรมวัฒนธรรมเพื่อวิเคราะห์ตำแหน่งทางการตลาดและความได้เปรียบในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลักอวีเจียง ใช้ทฤษฎีการจัดการมรดกทางวัฒนธรรมโดยให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์และการสืบทอดงานหัตถกรรมดั้งเดิมของไม้แกะสลักอวีเจียง ใช้ทฤษฎีการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อพิจารณาถึงเส้นทางการพัฒนาระยะยาวของอุตสาหกรรมไม้แกะสลักอวีเจียง

3. การจัดนิทรรศการและแลกเปลี่ยนในโครงการการจัดการวัฒนธรรมไม้แกะสลักอวีเจียง สามารถกระตุ้นประชาชนในการเพิ่มความตระหนักรู้และความสนใจในงานไม้แกะสลักอวีเจียง รูปแบบการจัดการนี้จะช่วยเพิ่มสถานะและอิทธิพลของไม้แกะสลักอวีเจียงในตลาดการท่องเที่ยว และสร้างเงื่อนไขที่ดีสำหรับการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพัฒนาไม้แกะสลักอวีเจียง การก่อตั้งโครงการนี้และการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ไม่เพียงแต่ทำให้ประชาชนมีความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากขึ้นเกี่ยวกับไม้แกะสลักอวีเจียง แต่ยังเพิ่มความมีชีวิตชีวาใหม่ให้กับการสืบทอดและการพัฒนางานไม้แกะสลักอวีเจียงที่มีแนวโน้มและศักยภาพในการพัฒนาที่ดี

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ศึกษารูปแบบการเผยแพร่และการส่งเสริมการท่องเที่ยวเกี่ยวกับไม้แกะสลักอวีเจียงเพิ่มเติม เนื่องจากไม้แกะสลักอวีเจียงถือเป็นรูปแบบศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมในท้องถิ่น จึงมีลักษณะเฉพาะของพื้นที่และความหมายแฝงทางวัฒนธรรม แต่ในด้านความมีชื่อเสียงและอิทธิพลยังคงต้องได้รับการส่งเสริมต่อไป ภายใต้บริบทของการเพิ่มขึ้นของสื่อดิจิทัล จากพื้นฐานของการวิจัยครั้งนี้ สามารถศึกษาการออกแบบและการจัดการรูปแบบการเผยแพร่และการส่งเสริมการขายใหม่ ๆ โดยการผสมผสานเทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่และวิธีการทางการตลาด

2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมดั้งเดิม อุตสาหกรรมสมัยใหม่ และการบูรณาการการท่องเที่ยวเพิ่มเติม วัฒนธรรมดั้งเดิมเป็นรากฐานของงานหัตถกรรมพื้นบ้าน อุตสาหกรรมสมัยใหม่เป็นแรงผลักดันในการพัฒนา และการท่องเที่ยวเป็นตัวกลางและแรงผลักดันที่สำคัญ การศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมดั้งเดิม อุตสาหกรรมสมัยใหม่ และการท่องเที่ยว จะทำให้ค้นพบกลไกและแนวทางสำหรับการส่งเสริมและการพัฒนาเชิงบูรณาการร่วมกัน ตลอดจนการได้มาซึ่งหลักทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนของหัตถกรรมพื้นบ้าน

เอกสารอ้างอิง

- Gong, Y. & Tao, P. (2016). *The inheritance and development status of Jiangxi woodcarving craftsmanship*. Tomorrow Fashion.
- Guo, Y. (2024). "Intangible Cultural Heritage + Tourism" helps the integration and upgrading of culture and tourism. Shanxi Daily.
- Liu, X. (2011). *Research on Yujiang Woodcarving Art*. China Forestry Press.
- Wang, S. (2020). *Research on the current situation and modern development path of the woodcarving industry in Yujiang*. Tomorrow Fashion.
- Zhou, J. [Photographer]. (2023). *Wood carvings left over from the Ming and Qing Dynasties*. [Photo]. Yujiang, Jiangxi.
- Zhou, J. [Photographer]. (2023). *Yujiang wood carving Buddhist niche*. [Photo]. Yujiang, Jiangxi.
- Zhou, J. [Photographer]. (2023). *Exhibition hall design*. [Photo]. Tongji University.
- Zhou, J. [Photographer]. (2023). *Cultural exhibition hall design*. [Photo]. Tongji University.
- Zhou, J. [Photographer]. (2023). *Industrial exhibition hall design*. [Photo]. Tongji University.
- Zhou, J. [Photographer]. (2023). *Event exhibition hall design*. [Photo]. Tongji University.